

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 3To/98/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3825010794
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 10. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Hargaš
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2025:3825010794.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Romana Hargaša a sudcov Mgr. Jána Odnogu a JUDr. Tomáša Brinčíka, v trestnej veci obžalovaného A. B., nar. XX.X.XXXX v Lučenci, trvale bytom Mesto Prievidza, t.č. vo výkone väzby v ÚVV Ilava, trestne stíhaného pre zločin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a), d), ods. 3 písm. f) Tr. zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. e) Tr. zák., na verejnom zasadnutí dňa 30. októbra 2025 prejednal odvolanie prokurátora a odvolanie obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Prievidza zo dňa 8. septembra 2025, sp. zn. 1T/78/2025 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolania prokurátora a obžalovaného z a m i e t a j ú, pretože nie sú dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Prievidza zo dňa 8. septembra 2025, sp. zn. 1T/78/2025, bol obžalovaný A. B. uznaný vinným zo spáchania zločinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a), d), ods. 3 písm. f) Tr. zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. e) Tr. zák. na tom skutkovom základe, že dňa 20. mája 2025 v čase okolo 09:15 hodiny na Železničnej stanici v Prievidzi pred vstupom do vestibulu železničnej stanice, pri automate s nápojmi využil vyšší vek poškodenej a z neho plynúcu nižšiu pozornosť poškodenej, kedy jej vzal kabelku krémovej farby s celým jej obsahom, ktorú mala poškodenej v danom čase položenú vedľa seba na zemi pri automate s nápojmi, zatiaľ čo obsluhovala predmetný automat s nápojmi a to tak, že si pootvoril dvere do vestibulu v bezprostrednej blízkosti automatu, zobral poškodenej nepozorovane kabelku a keď poškodenej zistila, že jej kabelka chýba, nechal kabelku za dverami vnútri vo vestibule, otvoril dvere, pristúpil k poškodenej pri automate vonku a povedal jej, že kabelku jej vzala nejaká žena s deťmi, ktoré utiekali smerom na autobusovú stanicu, pričom ukázal údajný smer pohybu údajnej ženy s deťmi a následne s kabelkou odišiel nepozorovane iným smerom, pričom poškodenej C. A., nar. XXXX spôsobil škodu odcudzením kabelky v sume 10 eur, odcudzením peňaženky 5 eur a odcudzením hotovosti 800 eur, teda spolu v sume 815 eur.

Za to bol okresným súdom odsúdený podľa § 212 ods. 3 Tr. zák., § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák., § 36 písm. l), § 37 písm. m) Tr. zák., § 39 ods. 1 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 2 roky, na výkon ktorého bol zaradený podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 288 ods. 1 Tr. por. bola poškodenej C. A. odkázaná s nárokom na náhradu škody na civilný proces.

Citovaný rozsudok okresného súdu nenadobudol právoplatnosť, pretože prokurátor podal odvolanie čo do výrokov o treste v neprospech obžalovaného ihneď po vyhlásení napadnutého rozsudku a obžalovaný podal odvolanie v zákonnej lehote čo do výroku o treste.

Prokurátor dodatočne písomne odôvodnil podané odvolanie nasledovne:

„Uvedeným rozsudkom bol obžalovaný uznaný vinným (po prijatom vyhlásení o uznaní viny) zo spáchania zločinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a), d), ods. 3 písm. f) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1, písm. e) Trestného zákona a § 127 ods. 3 Trestného zákona

- dňa 20.05.2025 v čase okolo 09.15 hod. na železničnej stanici v Prievidzi pred vstupom do vestibulu železničnej stanice, pri automate s nápojmi, využil vyšší vek poškodenej a z neho plynúcu nižšiu pozornosť poškodenej, kedy jej vzal kabelku krémovej farby s celým jej obsahom, ktorú mala poškodená v danom čase položenú vedľa seba na zemi pri automate s nápojmi, zatiaľ čo obsluhovala predmetný automat s nápojmi, a to tak, že si pootvoril dvere do vestibulu v bezprostrednej blízkosti automatu, zobral poškodenej nepozorovane kabelku, a keď poškodená zistila, že jej kabelka chýba, nechal kabelku za dverami vnútri vo vestibule, otvoril dvere, pristúpil k poškodenej pri automate vonku a povedal jej, že kabelku jej vzala nejaká žena s deťmi, ktoré utekali smerom na autobusovú stanicu, pričom ukázal údajný smer pohybu údajnej ženy s deťmi, a následne s kabelkou odišiel nepozorovane iným smerom, pričom poškodenej C. A., nar. XXXX spôsobil škodu odcudzením kabelky v sume 10,- eur, odcudzením peňaženky 5,- eur a odcudzením hotovosti 800,- eur, teda spolu v sume 815,- eur.

V rámci výroku o treste súd následne obžalovanému podľa § 212 ods. 3, § 38 ods. 2, ods. 3, § 36 písm. l), § 37 písm. m) a § 39 ods. 1 Trestného zákona uložil nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 2 (dva) roky nepodmienečne so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia podľa § 48 ods. 2, písm. b) Trestného zákona.

Hoci tento rozsudok súdu vo vzťahu k výroku o vine obžalovaného považujem za zákonný a primerane odôvodnený (bolo prijaté vyhlásenie o uznaní viny), dovoľm si nesúhlasiť s uloženým trestom odňatia slobody, ktorý považujem za neprímeraný vzhľadom na osobu obžalovaného a celkovú závažnosť spáchanej trestnej činnosti.

Súd totiž v rámci odôvodnenia tohto výroku predovšetkým poukázal na to, že pri ukladaní trestu sa riadil ustanovením § 34 ods. 4 Trestného zákona tým, že u obžalovaného zistil jednu poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 36 písm. l) Trestného zákona a jednu priťažujúcu okolnosť v zmysle § 37 písm. m) Trestného zákona a zároveň vzhľadom na odsúdenie vo veci Okresného súdu Zvolen sp. zn. 5T 145/2019 zo dňa 25.03.2022 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 3To 63/2022 zo dňa 16.11.2022, právoplatným dňa 16.11.2022 (pokračovací zločin krádeže) bolo potrebné pri ukladaní trestu použiť aj ustanovenie § 38 ods. 3 Trestného zákona, a teda základnú trestnú sadzbu vo výmere 2 roky až 8 rokov zvýšiť na výmeru 4 roky až 8 rokov odňatia slobody, pričom konaním obžalovaného bola spôsobená škoda v celkovej výške 815,- eur, avšak poškodenej bola suma 800,- eur vrátená a preto bola poškodená s nárokom na náhradu škody odkázaná na civilný proces, pričom sú bol názoru, že následok trestného činu bol relatívne nízky a údajne mal minimálny dopad na život poškodenej. Uloženie trestu v prvej polovici upravenej trestnej sadzby by tak bolo podľa názoru súdu s prihliadnutím na výšku spôsobenej škody neprímerane prísne a preto pri ukladaní trestu prihliadol na ustanovenie § 39 ods. 1 Trestného zákona, pričom poukázal aj na iný neprávoplatne uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 2 (dva) roky, uložený Rozsudkom Okresného súdu Prievidza sp. zn. 2T 33/2024, aktuálne v štádiu odvolacieho konania, po podaní odvolania prokurátorom taktiež proti výroku o treste v neprospech obžalovaného a taktiež v neprospech obžalovaného.

Prokurátor má naopak za to, že nie sú splnené zákonné podmienky na mimoriadne zníženie trestu podľa § 39 ods. 1 Trestného zákona.

V zmysle § 39 ods. 1 Trestného zákona sa súdu umožňuje mimoriadne znížiť trest páchatelom, u ktorých by uloženie trestu v rámci trestnej sadzby nezodpovedalo konkrétnym okolnostiam prípadu alebo pomerom páchatela. Výnimočnosť použitia tohto ustanovenia o znížení trestu odňatia slobody pod dolnú hranicu trestnej sadzby ustanovenej týmto zákonom vyplýva už zo samotného názvu tohto ustanovenia. Nejde teda o pravidelný postup súdu a tiež preto jeho použitie nemôžu odôvodniť len bežne sa vyskytujúce skutočnosti.

Okolnosťami prípadu sú všetky skutočnosti, ktoré majú vplyv na posúdenie povahy, charakteru a závažnosti trestného činu, vrátane možnosti nápravy páchatela. Mimoriadne zníženie trestu odňatia slobody možno odôvodniť aj okolnosťami, ktoré sú znakom príslušnej skutkovej podstaty trestného činu, pokiaľ ich význam a intenzita, ktorou boli naplnené, výraznejšie vybočujú z obvyklých prípadov takýchto trestných činov, a preto odôvodňujú zhovievavejší prístup pri ukladaní trestu. Okolnosťami prípadu však môžu byť aj také okolnosti, ktoré nie sú nevyhnutnou súčasťou príslušnej skutkovej podstaty, pokiaľ sa v danej kvalite a kvantite pravidelne nevyskytujú. Tieto okolnosti vo svojej podstate vyžadujú, aby súd starostlivo a dôkladne zvážil ich povahu. Musí ísť o také okolnosti, ktoré sa pri posudzovanej trestnej činnosti bežne nevyskytujú alebo sa vyskytujú len v ojedinelých prípadoch.

Pomermi páchatela sa rozumie okolnosti bezprostredne súvisiace s osobou páchatela, ktoré nesúvisia s trestným činom a existujú v čase rozhodovania o treste. Pomery páchatela sa týkajú jeho osobnostného

hodnotenia. Ide teda o okolnosti, ktoré charakterizujú osobu páchatel'a ako objekt trestu, a tiež o okolnosti, pre ktoré je rovnaký trest pre rôznych páchatel'ov rôzne citel'ný. Ich význam pre mimoriadne zníženie trestu odňatia slobody sa zhodnotí podobne ako význam okolností prípadu. Z hľadiska tohto ustanovenia sa vyžaduje, aby išlo o pomery takého charakteru, z ktorých je zjavné, že trest odňatia slobody uložený v rámci zákonnej trestnej sadzby by páchatel' pociťoval podstatne citel'nejšie ako iní páchatelia. V podstate sa hodnotia rodinné a osobné pomery, ktoré existujú až v čase rozhodovania o treste.

Pomeri páchatel'a umožňujúcimi použitie § 39 ods. 1 Trestného zákona sú v zmysle ustálenej súdnej praxe Najvyššieho súdu Slovenskej republiky napr. starostlivosť o početnú rodinu, tehotenstvo páchatel'ky, viac významných poľahčujúcich okolností pri nedostatku priťažujúcich okolností, závislosť mnohopočetnej rodiny páchatel'a od jeho zárobku, starostlivosť páchatel'a o väčší počet osôb na neho odkázaných, stav zníženej príčetnosti páchatel'a (ak nie je možný iný zákonný postup), vážna choroba páchatel'a, (pri ktorej by výkon trestu odňatia slobody bol pre páchatel'a zvlášť obtiažny, alebo by mal pre neho zvlášť nepriaznivé následky), nevyliciteľná choroba, zdravotný stav rodiny páchatel'a a pod. Podľa prokurátora však v danom prípade žiadna okolnosť prípadu, ani pomery páchatel'a vo vyššie uvedenom smere u obžalovaného zistené neboli, pričom je potrebné poukázať aj na to, že zistenie týchto skutočností nekonštatoval ani súd v odôvodnení napadnutého rozsudku. Súd pri rozhodovaní o mimoriadnom znížení trestu musí zistiť nielen skutočnosti nasvedčujúce mimoriadnym okolnostiam prípadu alebo pomerom páchatel'a a tieto konkretizovať, ale aj odôvodniť, prečo považuje uloženie trestu v rámci (mimoriadne nezniženej) trestnej sadzby za neprimerane prísne.

V súvislosti s vyššie uvedeným si však v prvom rade dovoľujem uviesť, že súd napriek tomuto svojmu konštatovaniu v rámci ukladania trestu nijako túto skutočnosť nezohľadnil, resp. jeho rozhodnutie pri ukladaní trestu je jednostranne zamerané len na výšku škody spôsobenej obžalovaným bez toho, aby bolo akýmkoľvek spôsobom zohľadnené, že poškodenou bola 80 ročná pani a že obžalovaný je skutočne osobou, ktorá sa prakticky neustále, a aj napriek viacerým predchádzajúcim uloženým nepodmienečným trestom odňatia slobody, a aj uloženému nepodmienečnému trestu odňatia slobody na 5 rokov, z výkonu ktorého bol obžalovaný podmiennečne prepustený s probačným dohľadom dňa 10.03.2023 so skúšobnou dobou 5 rokov a s probačným dohľadom v trvaní 3 roky, dopúšťa páchania trestnej majetkovej a inej protiprávnej činnosti, čo je pravdepodobne determinované aj tým, že sa jedná o bezprístrešnú osobu. Dokonca ani súdom spomínané posledné vyhlásenie Rozsudku Okresného súdu Prievidza sp. zn. 2T 33/2024, ktoré predchádzalo nášmu skutku, a v ktorom je zatiaľ neprávoplatne uložený 2-ročný nepodmienečný trest, nevedlo k náprave a dopustil sa aktuálneho skutku (krádeže na chránenej osobe). Navyiac u aktuálneho skutku súd“ v napadnutom rozsudku uvádza, že motívom bolo zabezpečovanie si prostriedkov na obživu, avšak z dokazovania vyplynulo, že motívom (ako bolo zistené v prípravnom konaní, keďže na hlavnom pojednávaní bolo prijaté vyhlásenie o uznaní viny a dokazovanie s v tomto smere nevykonávalo) bolo zabezpečovanie si prostriedkov na pervitín a totálne odbrzdzenie zábran v čase, keď už obžalovaný vedel, že sa nepodmienečnému trestu nevyhne, čo v ňom spustilo šnúru skutkov, pre ktoré je aj v iných veciach aktuálne trestne stíhaný - krádeže na osobách vyššieho veku. K tomuto sám počas prípravného konania vypovedal.

Absencia uvedenia týchto dôvodov, tak podľa môjho názoru spôsobuje arbitrárnosť súdneho rozhodnutia, a to jednak z hľadiska opomenutia individuálnej a generálnej prevencie, ale aj s prihliadnutím na to, že okolnosti prípadu, ktoré môžu odôvodniť postup podľa § 39 ods. 1 Trestného zákona možno aplikovať len za predpokladu vyjadreného v zákone, t.j. že je daný materiálny predpoklad pre takýto postup spočívajúci v tom, že použitie nezniženej trestnej sadzby odňatia slobody by bolo pre páchatel'a neprimerane prísne a že účel trestu možno dosiahnuť aj trestom kratšieho trvania. Výnimočnosť použitia tohto ustanovenia navyše vyplýva už zo samotného jeho názvu. Nejde teda o pravidelný postup súdu a tiež preto jeho použitie nemôžu odôvodniť len bežne sa vyskytujúce skutočnosti.

Všetky uvedené podmienky navyše musia byť splnené kumulatívne a nemožno medzi ne zaradiť len skutočnosť, že páchatel' svojím konaním spôsobí relatívne nižšiu škodu a taktiež nepostačuje, že zákon ustanovuje za konkrétny trestný čin trestnú sadzbu, ktorá sa môže subjektívne javiť ako prísna, avšak v danom prípade bola spôsobená opätovným spáchaním zločinu obžalovaným.

Obžalovaný bol doposiaľ 16 krát súdne trestaný, prevažne za majetkovú trestnú činnosť - krádeže, opakovane mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody, v období od 30.11.2017 do 09.01.2024 sa dopustil 2 krát priestupkov proti majetku, podľa § 50 ods. 1 zákona o priestupkoch. Okrem toho má v odvolacom konaní (len pre výrok o treste) ďalšie uznanie viny za ďalší trestný čin (2T 33/2024).

Obžalovaný je slobodný a bezdetný. Oficiálne je nezamestnaný. Osobné pomery, rodinné pomery a zdravotný stav obžalovaného nevykazujú žiadne výnimočné skutočnosti, ktorými by bolo možné odôvodniť mimoriadne zníženie trestu.

Pokiaľ ide o okolnosti daného prípadu, trestná činnosť nebola spáchaná za okolností, ktoré by jej závažnosť výrazne znižovali.

Súdom uložený trest obžalovanému považujem za príliš benevolentný a za nedostatočný na nápravu páchatel'a, ktorý ho neodradí od páchania ďalšej trestnej činnosti a za nedostatočný na ochranu spoločnosti pred páchatel'om tým, že mu nezabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a nevytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život. Uložený trest nespĺňa predpoklady podľa § 34 ods. 1 Trestného zákona. Je zjavné, že predchádzajúce odsúdenie nenapravilo obžalovaného natoľko, aby ho odradilo od páchania opätovnej trestnej činnosti a tejto sa navyše dopustil v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia, ktorá by mu uplynula až 10.03.2028. Uložený trest pod dolnú hranicu trestnej sadzby obžalovaného vôbec neprevychová a nebude ho akokoľvek motivovať k náprave a absolútne nevystihuje mieru závažnosti skutku.

Podľa § 34 ods. 1 Trestného zákona trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatel'om tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou.

Podľa § 34 ods. 4 Trestného zákona pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy, na jeho správanie po spáchaní trestného činu, najmä na jeho úsilie o náhradu škody a odstránenie škodlivého následku trestného činu a na úsilie páchatel'a o dosiahnutie urovnania s poškodeným, ako aj na dobu, ktorá uplynula od spáchania trestného činu. Súd pri určovaní druhu trestu a jeho výmery prihliadne aj na to, že páchatel' trestného činu získal alebo sa snažil získať trestným činom majetkový prospech; ak tomu nebránia majetkové alebo osobné pomery páchatel'a alebo to nebude na ujmu náhrady škody alebo odstránenia škodlivého následku trestného činu, uloží mu s prihliadnutím na výšku tohto majetkového prospechu niektorý trest, ktorým ho postihne na majetku, a to buď ako samostatný trest alebo popri inom treste, pričom zväží najmä uloženie peňažného trestu.

Som toho názoru, že trest tak, ako bol uložený, nevyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou a ani neodradí iných od páchania trestnej činnosti. Obžalovaný ako recidivista bol odsúdený za úmyselný trestný čin, a preto by tomu mala zodpovedať aj miera spoločenského odsúdenia osoby páchatel'a a aj výška trestu, čo však uložený trest jednoznačne neplní.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti, mám za to, že v danom prípade neboli v priebehu doterajšieho trestného konania zistené žiadne okolnosti prípadu ani pomery páchatel'a umožňujúce použitie ustanovenia § 39 ods. 1 Trestného zákona a teda neexistuje zákonný dôvod pre mimoriadne zníženie trestu odňatia slobody obžalovanému pod dolnú hranicu trestnej sadzby ustanovenej Trestným zákonom.

Vzhľadom na všetky uvedené skutočnosti preto navrhujem, aby Krajský súd Trenčín podľa § 321 ods. 1 písm. b), písm. d), písm. e) Trestného poriadku zrušil napadnutý výrok o treste v rozsudku Okresného súdu Prievidza sp. zn. 1T/78/2025 zo dňa 08.09.2025 preto, že sa súd nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie, ako aj preto, že bolo napadnutým rozsudkom porušené ustanovenie Trestného zákona a uložený trest je zrejme neprimeraný.

Následne navrhujem, aby Krajský súd Trenčín podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku sám rozhodol rozsudkom vo veci tak, že obžalovanému A. B. > uloží podľa § 212 ods. 3, § 38 ods. 3, § 36 písm. l), § 37 písm. m), § 38 ods. 2 Trestného zákona nepodmienečný trest odňatia slobody v prvej polovici upravenej trestnej sadzby so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia podľa § 48 ods. 2, písm. b) Trestného zákona.“

Obžalovaný vo vlastnoručne písaných dôvodoch odvolania poukázal na to, že okresný súd ho odsúdil už v skoršej veci pod sp. zn. 2T/33/2024, kde vyhlásil vinu a súd mu mal ukladať súhrnný trest, ktorý je pre neho priaznivejší. Ďalej uviedol, že súd v odôvodnení napadnutého rozsudku neposkytol pravdivú informáciu o premene trestu v konaní pod sp. zn. 37Pp/430/2022, pretože rozhodnutie bolo krajským súdom zrušené.

Obžalovaný dodatočne odôvodnil podané odvolanie aj prostredníctvom obhajcu nasledovne:

„Podľa ustanovenia § 306 ods. 1. zákona č. 301/2005 Z. z. Trestný poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej v texte tiež ako „TP“): Opravným prostriedkom proti rozsudku súdu prvého stupňa je odvolanie. Podľa ustanovenia § 309 ods. 1 TP: Odvolanie sa podáva na súde, proti ktorého rozsudku smeruje, a to do 15 dní od oznámenia rozsudku. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.

Podľa ustanovenia § 311 ods. 1 a ods. 2 TP: (1) V písomne podanom odvolaní treba uviesť, proti ktorým výrokom odvolanie smeruje, a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. (2) Odvolanie prokurátora, odvolanie, ktoré podáva za obžalovaného jeho obhajca, ako aj odvolanie, ktoré podáva za poškodeného alebo za zúčastnenú osobu ich splnomocnenec, musí byť zároveň odôvodnené tak, aby bolo zrejmé, v ktorej časti sa rozsudok napáda a aké chyby sa vytýkajú rozsudku alebo konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo.

Rozsudkom Okresného súdu Prievidza zo dňa 08.09.2025, sp. zn.: 1T/78/2025 (ďalej v texte tiež ako „Rozsudok“) v trestnej veci obžalovaného A. B., nar. XX.XX.XXXX v Lučenci, trvale bytom D. A., t. č. vo výkone väzby v Ústave na výkon väzby Ilava pre zločin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a), d), ods. 3 písm. f) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. e) Trestného zákona v spojení s § 127 ods. 3 Trestného zákona, právne zastúpeného JUDr. E. F., advokátom so sídlom G. XXX, A. XXX XX, F., H.: XXXXXXXX, bol obžalovaný uznaný vinným zo spáchania zločinu krádeže a odsúdený k nepodmienečnému trestu odňatia slobody v trvaní 2 rokov, pričom na výkon trestu odňatia slobody bol zaradený do ústavu so stredným stupňom stráženia.

Proti tomuto rozsudku súdu prvého stupňa vo výroku o treste podávam prostredníctvom svojho obhajcu odvolanie, ktoré odôvodňujeme nasledovne:

Z rozsudku prvostupňového súdu vyplýva, že „obžalovaný bol dosiaľ riešený v priestupkovom konaní dvakrát a to v roku 2024. Z odpisu registra trestov vyplýva, že obžalovaný A. B. bol doposiaľ od roku 2000 do roku 2022 šestnásťkrát súdne trestaný, z toho dvanásťkrát išlo o trestný čin krádeže a v troch prípadoch sa na neho hľadí, akoby nebol odsúdený. Rozsudkom Okresného Lučenec, sp. zn. 22T/49/2014 zo dňa 24.04.2014, právoplatným dňa 12.05.2014 bol odsúdený za zločin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. F), ods. 3 písm. b) Trestného zákona, za čo mu bol uložený úhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody na 3 roky v ústave na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, ktorý trest vykonal dňa 18.11.2016. Naposledy bol odsúdený rozsudkom Okresného súdu Zvolen, sp. zn. 5T/145/2019 zo dňa 25.03.2022 v spojení s právoplatným rozsudkom Krajského súdu Banská Bystrica, sp. zn. 3To/63/2022 zo dňa 16.11.2022, právoplatným dňa 16.11.2022 za pokračovací zločin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. c), písm. f), ods. 3 písm. a), písm. b), ods. 4 písm. b), písm. f) Trestného zákona účinného do 31.07.2019, sčasti formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona a za prečin neoprávneného vyrobenia a používania platobného prostriedku, elektronických peňazí alebo inej platobnej karty podľa § 219 ods. 1 Trestného zákona účinného do 31.07.2019, za čo mu bol uložený súhrnný spoločný nepodmienečný trest odňatia slobody na 5 rokov v ústave na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Z výkonu trestu bol podmiennečne prepustený s probačným dohľadom dňa 10.03.2023 so skúšobnou dobou v trvaní 5 rokov a s probačným dohľadom v trvaní 3 rokov. Zároveň mu bola uložená povinnosť nahradiť spôsobenú škodu a povinnosť zamestnať sa alebo preukázateľne sa uchádzať o zamestnanie. Z uvedeného je zrejmé, že obvinený A. B. spáchal predmetný skutok v skúšobnej dobe podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody.“

S prihliadnutím na vyššie uvedené skutočnosti považujeme za potrebné zdôrazniť to, že obžalovaný si bude musieť vykonať ešte zvyšky trestov, z ktorých bol v minulosti podmiennečne prepustený, čo v tomto prípade predstavuje na základe uznesenia Okresného súdu Trenčín sp. zn. 37Pp/430/2022 spolu 11 mesiacov 27 dní, aj keď bolo toto uznesenie Krajským súdom v Trenčíne zrušené a vrátené na nové rozhodnutie, už teraz je zrejmé, že obžalovaný sa v skúšobnej dobe neosvedčil a je dôvodné očakávať, že výrok o premene trestu zostane nezmenený. Podľa nášho názoru táto skutočnosť už sama o sebe predstavuje dostatočný trest pre obžalovaného, ktorý plní ak svoju ochrannú tak represívnu funkciu a naplňuje účel trestania. Ďalej poukazujeme na okolnosti predmetného prípadu, keďže spôsobená škoda iba nepatrne presiahla hranicu malej škody (t. j. 700,- Eur). Zároveň, je taktiež nepochybné, že konanie obžalovaného malo len minimálny dopad na život a finančné zabezpečenie poškodenej, navyše odcudzená finančná hotovosť bola poškodenej vrátená.

Obžalovaný by teda v prípade opätovného rozhodnutia o neosvedčení sa v podmienke v konaní 37Pp/430/2022 bol povinný vykonať trest v trvaní 11 mesiacov a 27 dní a následne v prípade, že by mu Krajský súd v Trenčíne potvrdil rozhodnutie Okresného súdu Prievidza sp. zn. 2T/33/2024 (kde mu bol uložený nepodmienečný trest v trvaní 2 roky), by bol povinný vykonať trest v trvaní dva roky a v prípade, že by konajúci Krajský súd potvrdil rozsudok Okresného súdu Prievidza sp. zn. 1T/78/2025 (kde mu bol

uložený nepodmienečný trest v trvaní 2 roky), tak by celková výška sčítaných trestov predstavovala 4 roky 11 mesiacov a 27 dní, čo je vzhľadom na charakter a závažnosť spáchaných skutkov v konaniach 2T/33/2024 a 1T/78/2025 značne neprimeraná výška.

Vzhľadom na vyššie uvedené a na to, že obžalovaný sa k spáchaniu predmetnej trestnej činnosti dobrovoľne doznať, prejavil úprimnú ľútosť a svojím postojom napomáhal orgánom činným v trestnom konaní, máme za to, že uloženie ďalšieho trestu odňatia slobody v trvaní 2 rokov by bolo vo vzťahu k jeho osobe neprimerane prísne. Z uvedených dôvodov preto navrhujeme, aby súd aj vzhľadom k zásadám ukladania trestov podľa ustanovenia § 34 Trestného zákona upustil od uloženia trestu odňatia slobody v trvaní 2 rokov za predmetný skutok z ktorého bol uznaný vinným v tomto konaní sp. zn. 1T/78/2025. Na základe vyššie uvedených skutočností sa týmto odvolaním obžalovaný domáha, aby Krajský súd v Trenčíne zrušil podľa § 321 ods. 1 písm. e/ Trestného poriadku napadnutý Rozsudok Okresného súdu Prievidza, č. k.: 1T/78/2025 zo dňa 08.09.2025 v časti výroku o treste a podľa § 322 ods. 1 Trestného poriadku mu vrátil vec na nové konanie a rozhodnutie, alebo podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku rozhodne sám rozsudkom vo výroku o treste tak, že upúšťa od uloženia trestu.“

Odvolací súd podľa § 293 ods. 6, ods. 7 Tr. por. vykonal verejné zasadnutie v neprítomnosti obžalovaného na základe jeho výslovnej písomnej žiadosti.

Na verejnom zasadnutí, konanom o podaných odvolaniach oboch procesných strán, nadriadený prokurátor krajskej prokuratúry zotrval na podanom odvolaní a navrhol rozhodnúť tak, ako je uvedené v petite písomných dôvodov podaného odvolania. Obhajca navrhol vyhovieť odvolaniu obžalovaného a odvolanie prokurátora navrhol zamietnuť ako nedôvodné.

Krajský súd, ako súd odvolací, nezistiac dôvody pre rozhodnutie podľa § 316 Tr. por., na podklade podaného odvolania na verejnom zasadnutí preskúmal v rozsahu a z dôvodov podľa § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť výrokov napadnutého rozsudku okresného súdu o uloženom treste, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Svoju prieskumnú povinnosť odvolací súd okrem vytýkaných chýb zamerail aj na prípadné chyby, ktoré neboli odvolaniami vytýkané, avšak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. Na základe vykonania svojej prieskumnej povinnosti v uvedených zákonných medziach, odvolací súd dospel k záveru, že odvolania prokurátora ani obžalovaného nie sú dôvodné.

Pokiaľ ide o správnosť postupu okresného súdu, ktorý predchádzal vydaniu odvolaním prokurátora a obžalovaného napadnutých výrokov rozsudku okresného súdu o uloženom treste, z obsahu odvolaní prokurátora a obžalovaného a ich dôvodov vyplýva, že v nich nie sú vytýkané chyby takéhoto procesného charakteru, pričom odvolací súd nezistil v postupe okresného súdu ani existenciu takýchto procesných chýb, v odvolaní nevytýkaných, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 317 ods. 1 Tr. por.

Na základe preskúmania veci odvolací súd zistil, že obžalovaný urobil na hlavnom pojednávaní vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. por., ktoré vyhlásenie okresný súd prijal podľa § 257 ods. 7 Tr. por. Na základe tohto postupu okresný súd rozhodol napadnutým rozsudkom o vine obžalovaného, ktoré rozhodnutie o vine je nenapadnuteľné odvolaním.

Preto prieskumná povinnosť odvolacieho súdu sa v tomto prípade nemohla vzťahovať na výroky o vine obžalovaného, ale predmetom posudzovania správnosti a zákonnosti mohli byť len odvolaniami prokurátora a obžalovaného napadnuté výroky o uloženom treste.

Pokiaľ ide o identifikáciu dôvodov odvolania prokurátora z hľadiska zákonných podmienok pre zrušenie rozsudku, uvedených v ustanovení § 321 ods. 1 Tr. por., prokurátor, ako aj obžalovaný navrhli zrušiť rozsudok okresného súdu v napadnutých výrokoch o uloženom treste podľa § 321 ods. 1 písm. d), e) Tr. por., teda z dôvodov porušenia ustanovenia Trestného zákona a neprimeranosti uloženého trestu.

Pokiaľ ide o odvolaním prokurátora a obžalovaného namietané porušenie ustanovení Trestného zákona a neprimeranosť uloženého trestu obžalovanému, z odôvodnenia podaných odvolaní nevyplývajú žiadne námietky vo vzťahu k skutkovým okolnostiam, ktoré viedli okresný súd k uloženiu predmetného trestu. Na základe preskúmania veci ani odvolací súd nezistil, že by okolnosti, z ktorých okresný súd vychádzal pri ukladaní trestu obžalovanému nemali oporu vo výsledkoch vykonaného dokazovania.

Podstata odôvodnenia odvolania prokurátora podľa názoru odvolacieho súdu spočíva v tom, že okresný súd podľa názoru prokurátora nesprávne aplikoval ustanovenie § 39 ods. 1 Tr. zák. o mimoriadnom znížení trestu odňatia slobody pod zákonom stanovenú dolnú hranicu trestnej sadzby, na ktorého aplikáciu neboli splnené zákonné podmienky. Okrem toho prokurátor poukazoval na osobu obžalovaného, jeho trestnú minulosť a zdôraznil vyšší vek poškodenej osoby. Uvedené okolnosti podľa názoru prokurátora svedčia o potrebe ukladania prísnejšieho nepodmienečného trestu odňatia slobody obžalovanému a bez použitia ustanovenia o mimoriadnom znížení trestu podľa § 39 ods. 1 Tr. zák.

Na základe preskúmania správnosti odvolaním napadnutých výrokov rozsudku okresného súdu o uloženom treste, sa senát odvolacieho súdu nestotožnil s dôvodnosťou argumentácie prokurátora, uvedenej v dôvodoch podaného odvolania. Odvolací súd dospel k záveru, že odôvodnenie napadnutého rozsudku dáva jasné a riadne odôvodnené odpovede na to, čo v danom prípade viedlo okresný súd k rozhodnutiu o uloženom treste v jeho konkrétnej výmere a to aj za použitia ustanovenia § 39 ods. 1 Tr. zák.

Podľa názoru odvolacieho súdu okresný súd pri ukladaní trestu obžalovanému dospel k správnym záverom, podľa ktorých by použitie trestnej sadzby ustanovenej Trestným zákonom bolo pre obžalovaného neprimerane prísne a na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje aj trest kratšieho trvania. Okresný súd preto dospel k správnym záverom o potrebe aplikácie ustanovenia § 39 ods. 1 Tr. zák. o mimoriadnom znížení trestu odňatia slobody vzhľadom na pomery obžalovaného. Aj podľa názoru odvolacieho súdu priznanie obžalovaného k spáchanému trestnému činu, jeho úprimné oľutovanie, vyhlásenie viny na hlavnom pojednávaní, výška škody len tesne presahujúca malú škodu a vrátenie finančných prostriedkov poškodenej zakladajú dôvod pre aplikáciu ustanovenia § 39 ods. 1 Tr. zák. o mimoriadnom znížení trestu odňatia slobody pod zákonnú dolnú hranicu trestnej sadzby. Odvolací súd uvedený názor okresného súdu akceptoval za existencie celkovej výmery uložených nepodmienečných trestov obžalovanému aj v iných konaniach. Odvolací súd prihliadol najmä na uložený nepodmienečný trest rozsudkom Okresného súdu Prievidza sp. zn. 2T/33/2024 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 2To/77/2025 zo dňa 14.10.2025 vo výmere 5 rokov pre spáchanie majetkovej trestnej činnosti. Na základe uvedeného by odvolací súd považoval trest odňatia slobody uložený obžalovanému v tomto konaní na dolnej hranici trestnej sadzby vo výmere 4 roky (dolná hranica trestnej sadzby zvýšená o jednu tretinu pri aplikácii § 38 ods. 3 Tr. zák.) za neprimerane prísny. Preto aj podľa názoru odvolacieho súdu boli splnené podmienky na mimoriadne zníženie trestu podľa § 39 ods. 1 Tr. zák. so záverom, že na ochranu spoločnosti postačuje aj okresným súdom uložený trest odňatia slobody vo výmere 2 roky. Spolu so skôr uloženým 5-ročným trestom odňatia slobody tak bude obžalovaný vykonávať trest odňatia slobody minimálne 7 rokov. Napokon odvolací súd dodáva, že obžalovaný sa teraz stíhanej trestnej činnosti ako aj trestnej činnosti v konaní sp. zn. 2T/33/2024 dopustil v skúšobnej dobe podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody, preto do úvahy pripadá aj rozhodovanie o tom, či sa v tejto skúšobnej dobe osvedčil alebo neosvedčil a prípadne, či zvyšok nevykonanej časti trestu vykoná.

Pokiaľ prokurátor v písomných dôvodoch odvolania poukazuje aj na závažnosť konania obžalovaného s poukazom na vyšší vek poškodenej, odvolací súd uvádza, že uvedená okolnosť je už vyjadrená konkrétnou trestnou sadzbou v ustanovení § 212 ods. 3 Tr. zák.

Odvolací súd preto považoval za správne, že okresný súd nielen aplikoval ustanovenie § 39 ods. 1 Tr. zák. o mimoriadnom znížení trestu odňatia slobody, ale s poukazom na spáchanú trestnú činnosť a osobu obžalovaného, okolnosti spáchaného trestného činu a trest uložený obžalovanému aj v inom konaní, dospel k správnym záverom, že účel trestu podľa § 34 Tr. zák. u obžalovaného je možné dosiahnuť aj uložením trestu odňatia slobody pod zákonom stanovenú dolnú hranicu trestnej sadzby a to v konkrétnej výmere 2 roky.

Pokiaľ ide o odvolanie obžalovaného, z dôvodov jeho odvolania vyplýva, že obžalovaný rovnako ako prokurátor v zmysle § 321 ods. 1 písm. d), e) Tr. por. namietal nesprávnosť uloženého trestu a neprimeranosť uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody, konkrétne, že uložený trest má byť neprimerane prísny.

Pokiaľ ide o nesprávnosť uloženého trestu obžalovaný vo vlastnoručne písaných dôvodoch odvolania konkrétne namietal, že vzhľadom na odsúdenie rozsudkom Okresného súdu Prievidza sp. zn. 2T/33/2024 zo dňa 6.5.2025 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 2To/77/2025

zo dňa 14.10.2025 mu mal byť v teraz prejednávanej veci ukladaný súhrnný trest, ktorý je pre neho priaznivejší.

Podľa § 42 ods. 1 Tr. zák. ak súd odsudzuje páchatel'a za trestný čin, ktorý spáchal skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin, uloží mu súhrnný trest podľa zásad na uloženie úhrnného trestu.

Odvolací súd po preskúmaní veci dospel k záveru, že okresný súd postupoval správne, keď obžalovanému neukladal súhrnný trest podľa § 42 ods. 1 Tr. zák., ale trest samostatný. V tomto konaní bol obžalovanému ukladaný trest pre spáchanie trestného činu zo dňa 20.5.2025. Obžalovanému nemohol byť ukladaný súhrnný trest, nakoľko súd ho neodsudzoval za trestný čin, ktorý by spáchal skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin. V konaní na Okresnom súde Prievidza sp. zn. 2T/33/2024 bol totiž odsudzujúci rozsudok vyhlásený dňa 6.5.2025. Súd teda v tomto konaní ukladal obžalovanému trest za trestný čin, ktorý nespáchal pred vyhlásením uvedeného rozsudku, ale naopak, trestný čin spáchal dva týždne po jeho vyhlásení. Z uvedených dôvodov neboli splnené zákonné podmienky pre uloženie súhrnného trestu.

Pokiaľ ide o odvolacie námietky obžalovaného, podľa ktorých uložený trest je neprímerane prísny, odvolací súd v prvom rade poukazuje na to, že okresný súd aplikoval ustanovenie § 39 ods. 1 Tr. zák. o mimoriadnom znížení trestu pod zákonom stanovenú zvýšenú dolnú hranicu trestnej sadzby. Už na základe uvedeného podľa názoru odvolacieho súdu nemožno dospieť k záverom, že uložený trest je neprímerane prísny, keď bol ukladaný pod dolnú hranicu trestnej sadzby. Pokiaľ obžalovaný konkrétne poukazuje na výmery trestov uložených obžalovanému v inom konaní a po prípadnom rozhodnutí o neosvedčení sa v skúšobnej dobe podmieneného prepustenia a výšku škody s nepatrným presiahnutím malej škody odvolací súd uvádza, že uvedené okolnosti už boli okresným súdom dostatočne zohľadnené v aplikácii § 39 ods. 1 Tr. zák. o mimoriadnom znížení trestu pod dolnú hranicu zákonom stanovenej trestnej sadzby ako to odvolací súd popísal už vyššie. Napokon odvolací súd dodáva, že obžalovaný už bol v minulosti opakovane súdne trestaný, možno ho označiť za špeciálneho recidivistu vo vzťahu k páchaniu majetkovej trestnej činnosti a opakovane vykonával aj trest odňatia slobody. Okrem toho trestný čin spáchal v skúšobnej dobe podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody. Z uvedených dôvodov by uloženie ešte miernejšieho trestu, prípadne žiadneho trestu ako sa toho obžalovaný domáhal, nebolo spôsobilé splniť účel trestu sledovaný v § 34 Tr. zák.

Odvolací súd nezistil ani pochybenie okresného súdu pri zaradení obžalovaného do ústavu na výkon trestu odňatia slobody podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák., keď obžalovaný bol v posledných desiatich rokoch vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený pre úmyselný trestný čin.

Vzhľadom na uvedené sa odvolací súd sa nestotožnil s dôvodnosťou podaných odvolaní prokurátora a obžalovaného z dôvodov podľa § 321 ods. 1 písmeno d), písm. e) Tr. por.

Podľa § 319 Tr. por. odvolací súd odvolanie zamietne, ak zisti, že nie je dôvodné. S poukazom na vyššie uvedené odvolací súd dospel k záveru, že odvolania prokurátora a obžalovaného nie sú dôvodné, preto rozhodol tak ako je to uvedené vo výrokovvej časti tohto uznesenia.

Toto rozhodnutie bolo prijaté hlasmi členov senátu v pomere 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.